

[Kjærulff-Schmidt.]

virkelig når frem til, at befolkningen skal drages med ind i dette her, så må fremskridtspartiet i den kommende ordinære samling genfremsætte sit forslag om, at der skal afholdes en vejledende folkeafstemning, og i så fald vil det nok være rimeligt at fastsætte datoen for afstemningens afholdelse til tirsdag den 18. januar 1977, hvor der har været mulighed for yderligere en grundigt debat og et grundigt oplysende arbejde.

Lone Dybkjær (RV):

På det radikale venstres vegne vil jeg godt takke regeringen for den beslutning, den har truffet, for de ændrede energipolitiske signaler. Det er unægtelig en uvant situation for det radikale venstre, en helt ny situation, at vi pludselig på det energipolitiske område kan takke regeringen, men det er ikke nogen ukær situation for os.

Jeg synes, regeringen også i denne sammenhæng har vist både besindighed og mod, og det er nu ikke de dårligste egenskaber for en regering. Nogle vil kalde det manglende beslutsomhed. Pudsigt nok er det ofte de samme, som på senere tidspunkter kritiserer folketinget for at træffe for hurtige og forhastede beslutninger. Jeg synes, det er godt, at regeringen har erkendt, at det ikke altid er nok at træffe beslutninger. Det skulle også gerne være nogle rigtige beslutninger, og fremfor alt skulle det gerne være nogle beslutninger, som folket kan forstå. Alt for ofte træffer vi herinde beslutninger, som man ikke, når man står uden for folketinget, i virkeligheden kan forstå og gennemskue.

Jeg mener, der er behov for en energipolitisk debat. Jeg mener også, der er behov for en offentlig energipolitisk debat. Det er ikke nok, at debatten blot foregår i det energipolitiske udvalg. Men det radikale venstre finder ikke, at dagen i dag er velvalgt. Det er ikke i dag, denne debat skal finde sted, hvad enten man nu vil kalde det at tage hul på debatten, afslutte debatten, eller hvilket udtryk man vil bruge. Energien i folketingsgrupperne er opbrugt på andre emner, og emnet er faktisk for væsentligt til i realiteten kun at blive diskuteret af og blandt de energipolitiske ordførere. Et af formålene nu må jo netop være bredde og forståelse, og skal det lykkes, så må vi starte herinde.

Netop disse kaotiske dage er derfor desværre det dårligst tænkelige grundlag for en rimelig debat.

Jeg skal derfor ikke gå ind på en diskussion omkring de problemer, som såvel handelsministeren som miljøministeren har rejst i deres skrivelser til henholdsvis det energipolitiske udvalg og miljøstyrelsen, men blot sige, at der naturligvis i forbindelse hermed er nogle spørgsmål, som det radikale venstre ønsker at diskutere. Derfor skal jeg også lade være at kommentere hr. Karlskov Jensens indlæg, selv om jeg må indrømme, fristelsen ikke er helt lille.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt takke handelsministeren for hans redegørelse. Den var jo interessant. Jeg synes, det var ganske pudsigt at høre handelsministeren advare hr. Wilhjelm mod nu at færdiggøre debatten om energipolitik og høre handelsministeren kræve bedre tid til drøftelser og undersøgelser. Det kunne man godt spinde en lang ende om, men jeg ved jo fra min børnelærdom, at der er mere glæde i himlen over én handelsminister, der omvender sig, end over hundrede, der fremturer, så jeg skal i og for sig lade det ligge.

Jeg har dog alligevel et konkret spørgsmål til handelsministeren. Det er interessant for øvrigt, at både hr. Wilhjelm og hr. Karlskov Jensen, mildest talt ud fra forskellige forudsætninger, begge stiller spørgsmålet — jeg gør det altså også —: hvad er det egentlig, man har tænkt sig? Er det en udsættelse på nogle måneder, eller er det en udsættelse af beslutningen i et år? Skal udsættelsen tælles i år? Hvad er det, man forestiller sig? Kan vi vente — for så at konkretisere spørgsmålet — at forslaget til lov om ikrafttrædelse af procedureloven vil blive fremsat i næste samling? Det må regeringen da i hvert fald have fundet ud af, inden åbningstalen skal holdes for den næste samling. Jeg forstår på det hele, at regeringen har sikret sig forbliven på pladserne i hvert fald indtil næste samlings åbning; dér må der så holdes en tale, og dér er regeringen nødt til at røbe, om forslag til ikrafttrædelsesloven agtes fremsat. Det er skik og brug, at man i denne tale oplyser sligt. Det vil jeg altså godt spørge handelsministeren helt konkret om.

Derudover er det selvfølgelig udmærket,